

КИПЧАЦЬКА МОВА — мова *половців*. Тепер мертва. Належить до кипчацької групи тюркських мов. З давньоруських джерел відома як *половецька*, а з візантійських— як *куманська*. Була поширена в 11— 16 ст. у пд. частині Сх. Європи і Зх. Азії. Найдавніші відомості про К. м. (11-1-а половина 12 ст.) зустрічаються у «Словнику тюркських наріч» Махмуда Кашгарського, руських літописах та ін. джерелах. Найважливішою пам'яткою К. м. є «Codex Cumanicus» (1303), що складається з латино-персько-куманського словника та християнських текстів. Відомі також ін. словники та граматики К. м., написані арабською мовою, уривок половецько-руського словника, а також документи вірмен, що жили на Україні (на Поділлі) і в 16-17 ст. вживали К. м. при написанні ділових документів.